

Pohľad na Aljašku a Yukon očami Jaroslava Kupča

Horský závan cudziny do Vily Flóra v Starom Smokovci priniesol fotograf Jaroslav Kupčo. Jeho výstava Na cestách Aljaškou a Yukonom mapuje jeho minuloročné putovanie po šiestich národných parkoch za veľkou mláku.

„Mňa veľmi pobavilo, keď sme sa zamýšľali nad názvom tejto výstavy, Jaro jej dodal svoj bon mot - „alebo ako som na Klondajku rýžoval zlato“. K tejto kolekcií snímok sme pridali niečo aj z jeho staršej tvorby pozlátených fotografií,“ priblížila rozsah výstavy Anna Ondrušeková, riaditeľka Tatranskej galérie.

Kupčo nie je v tatranskej výstavnej sieni žiadnym nováčikom, doposiaľ tu vystavoval už dvakrát. Zaujímavosťou je, že svoje fotografie zhotovuje tak, ako sa to robievalo pred už vyše storočím so staručkým fotoaparátom a s čiernou plachtou cez hlavu. Jeho fotografie sú buď čiernobiele, v sépii alebo zlatené. „Je to technológia z roku 1842 a výlučne sa zameriavam na krajinky, buď sú to hory a divočina alebo je to ľudská práca, kde človeka síce nevidieť, ale je ho tam cítiť, či už sú to poľné cesty, kôpky sena,

Jaroslav Kupčo je zástancom idey, že sny netreba len snívať, ale si ich aj plniť. Foto:ija

senníky a pod. Mám rád staré Slovensko, ale aj ten senník musí mať šindľovú strechu a nie plechovú,“ vysvetľuje rodák z Kežmarku, ktorý prvú fotografiu urobil ako dvanásťročný otcovým fotoaparátom na Štrbskom Plese a, samozrejme, Tatry má nafotené, ale ako sa sám vyzná-

va, jeho srdcovou záležitosťou sú iné kúty Slovenska. „Radšej si vyberám menej preferované lokality, ako sú napríklad, Pieniny, Terchová či Zázrivá s Rozsutcom.“

Vráťme sa však k aktuálnej výstave, ktorá zachytáva jeho minuloročnú cestu. „Bol to úžasný výlet, kde som mal možnosť vidieť divé zvieratá, medvedov, sobov, losov a skúšal som rýžovať aj zlato, podarilo sa mi vyryžovať päť maličkých zlatiniek, ktoré sú takmer bezcenné, ale ten pocit bol úžasný. Naša generácia nevyrastala na počítačoch a mobiloch, ale na knihách. Čítali sme Volney, Vinetuovky, alebo knihy Jacka Londona a hádam nie je nikto, kto by nepoznal jeho kultové diela Biely tesák a Volanie divočiny. Čítal som ich viackrát a sníval som, no a sny si treba plniť a mne sa to podarilo vlni v jeseni a navštívil som aj zrub, kde London býval,“ prezradil autor fotografií, ktorého diela sú na predaj priamo vo výstavnej sieni a aj týmto spôsobom si Kupčo zarába na svoju ďalšiu dobrodružnú cestu. (ija)

MATERSKÁ ŠKOLA otvorila novú detskú knižnicu

V Novom Smokovci majú k dispozícii približne 400 titulov predovšetkým detských kníh. Nájdú sa však aj časopisy, pracovné zošity či knihy pre dospelých.

V stredu 15. marca v materskej škole v Novom Smokovci oficiálne otvorili detskú knižnicu, ktorej začiatky siahajú až

do roku 2014. Práve vtedy sa riaditeľka Ludmila Zeníková po niekoľkoročnej prestávke vrátila na jej súčasnú pozíciu.

„Počas rokov, kedy som na škole neučila sa sčasti zmenil interiér tried a ostatných priestorov. Knihy - odborné aj detská beletria, boli rozmiestnené a uložené na viacerých miestach a preká-

Knižnicu v materskej škole slávnostne otvoril spisovateľ Valentín Šefčík, ktorý ešte predtým absolvoval niekoľko besied s najmenšími čitateľmi. Základné školy v Dolnom Smokovci a v Tatranskej Lomnici navštívil v ten istý deň ďalší známy spisovateľ a hudobník Branislav Jobus. Foto: lpa

Meteorológovia otvorili svoje brány aj Tatrancom

Slovenský hydrometeorologický ústav (SHMÚ) zorganizoval pri príležitosti Svetového meteorologického dňa a Svetového dňa vody už po niekoľkokrát Deň otvorených dverí.

Verejnosť mohla navštíviť pracoviská meteorológov na Štrbskom Plese a na Lomnickom štíte. Návštevníci prichádzali na prvé menované už od desiatej hodiny.

Ako prezradil Milan Virfl, technik pre meteorologické pozorovanie na Štrbskom Plese, každý záujemca o meteorológiu, ktorý príde, je iný, ale všetkých najviac zaujíma jediné - klasické meranie.

„Vysvetľujeme im, čo je to klimatológia a synoptické pozorovanie. Klimatológia meria určité údaje z meteorologickej záhradky a synoptické pozorovanie udáva aktuálny stav počasia, ktorý uvádzame každú hodinu. Najmä na to je potrebný pozorovateľ ako som, napríklad, ja,“ vysvetlil.

Návštevníci sa počas dňa oboznámili s celou činnosťou pozorovateľov na Štrbskom Plese, dozvedeli sa, ako sa meria počasie či zisťuje oblačnosť, aké povinnosti pozorovateľ počas dňa má, ale aj to, ako vzniká víchrica v Tatrách.

Virfl sa pozorovaniu venuje už 15 rokov, no počasie ho stále zaujíma. „Fascinujú ma najmä búrky. Veľmi rád ich pozorujem, predovšetkým keď nie som v práci, ale doma a pozerám sa na ne z balkóna,“ dodal. (lpa)

žal mi aj môj vlastný „neprehľad“ toho, akými publikáciami ako škola disponujeme. V priebehu šatne sa nám núkal ideálny priestor na vytvorenie vlastnej knižnice,“ opísala začiatky knižnice Zeníková.

Riaditeľka sa s nápadom podělila s kolegyňou Máriou Galílikovou. V prvej fáze použili na zariadenie vyradený nábytok, ktorý bol aj vďaka rodičom zrenovovaný. Výsledok však nezaplnil očakávania oboch zainteresovaných – riaditeľky aj jej kolegyne.

„Marienka (Galíliková, pozn. red.) nám k 1. septembru pripravila veľké prevzatie v podobe nového policového systému a vkusných doplnkov, ktoré sme uhradili zo sponzorských darov rodičov,“ uviedla Zeníková

a dodala, že práve v septembri minulého roka bola knižnica neoficiálne otvorená.

V súčasnosti majú v knižnici približne 400 titulov a tiež niekoľko desiatok kusov detských časopisov a pracovných zošitov. Jej súčasťou je taktiež aj pár odborných kníh pre rodičov.

„Postupom času chceme ponuku kníh rozšíriť a už vopred ďakujeme darcom, ktorí sa rozhodnú prispieť do našej ponuky knihami, ktoré už nevyužívajú. Prvou „lastovičkou“ je pán Igor Sedlár zo Sibíra, od ktorého sme získali krásne staršie tituly v perfektnom stave,“ prezradila plány Zeníková.

Knižnica je umiestnená v priestoroch šatne a je prístupná všetkým deťom, ako aj ich rodinným príslušníkom. (lpa)